



Бъло море. Дедеагачко пристанище.

## КЪМЪ БЪЛО-МОРЕ

Отъ К. Рачевъ

Пръвъ пжтъ видѣхъ Бъло море презъ Балканската война въ 1912 година при Деде-агачъ. Отъ гр. Фере до Деде-агачъ желѣзниятъ пжтъ е около 28 км., минава по равно поле и върви успоредно съ р. Марица и нейнитѣ блата. Картината, която тукъ се открива, е омайна: вижда се стариятъ Еносъ, като че ли е плувналъ въ вода, а насрѣща високиятъ и самотенъ островъ Самотраки, дигналъ рамене изъ дълбинитѣ на Бъло-море. Скоро блесна и самото море, което бѣше леко развълнувано и което по изгледъ, красота и силуети, които се очертаватъ по синкаво-зеленикавата му вода, далечъ надминава красотата на Черно-море.

Бълото море е чудно хубаво — широкъ просторъ, който се спира отъ хоризонта. Пленително е то въ тихо време, гледашъ го — едва шава, като да е цѣло излѣно отъ синкаво-зеленикаво стъкло. Още по-красиво е то, когато гладката му повърхнина леко се вълнува и водата му се разклаща. Засили ли се вѣтърътъ, то се люлѣе, като буйна гжста нива. Вълнитѣ му се настигатъ и плискатъ брѣга, а островътъ Самотраки стои намусенъ и невъзмутимъ отъ бѣснитѣ удари на морето. Лодкитѣ се люшкатъ, вълнитѣ си играятъ, а търговскитѣ параходи, съ развѣти национални знамена, чакатъ реда си, за да бждатъ разтоварени.